

РЕШЕНИЕ

№ 6653

гр. София, 06.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

**ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6310** по описа за **2023** година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от З. И. П. Д. срещу Решение № 1373 от 23.03.2023г., постановено по НАХД № 12924/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/. Със същото е потвърдено Наказателно постановление № 360375/30.05.2019г., издадено от Заместник-кмет на Столична община, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лв. за административно нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Наредба за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /НРУПОГТТСО/.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се отмяна на постановеното решение и отмяна на атакуваното НП.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител поддържа касационната жалба.

Ответникът – редовно уведомен, не се представлява. Не изразява становище.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си, моли решението на СРС и процесното НП да бъдат отменени.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество, е основателна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на посочената в НП дата и място длъжностно лице от „Център за градска мобилност“ е съставило Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на жалбоподателя, поради това, че същият е пътувал без редовен превозен документ и е отказал да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците в обществения столичен транспорт.

Въз основа на съставения АУАН, е издадено процесното НП от Заместник-кмет на Столична община, с което на П. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50.00 лв. за административно нарушение на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НРУПОГТТСО.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд приел, че АУАН и НП са издадени от компетентен орган, в предвидените в ЗАНН давностни срокове, като не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Приел е също нарушението за безспорно установено от фактическа и правна страна. Ето защо, е потвърдил атакуваното НП.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо, но неправилно, по следните съображения:

Налице е несъответствие между описанието на нарушението в наказателното постановление и дадената му правна квалификация. В процесното НП, жалбоподателят е санкциониран за това, че пътува без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците. Съгласно чл. 47, ал. 1 вр. чл. 46, ал. 1 от действащата към момента на нарушението НРУПОГТТСО /приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 05.04.2018 г. и изменена Решение № 539 по Протокол № 60 от 21.07.2022 г./, при констатиран от длъжностно лице - контролор по редовността на пътниците, случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ, и/или случай на пътуване без редовен превозен документ за съответни единици багаж, велосипед и /или домашен любимец, в нарушение на чл. 13, и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, длъжностното лице по контрола съставя акт за установяване на административно нарушение по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Нормата на чл. 47, ал. 1 е поставена във връзка с чл. 46, ал. 1, като според последната, при констатиран от длъжностно лице - контролор по редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ или с нередовен превозен документ, пътникът закупува карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците: 1. в превозното средство картата се валидира от

длъжностното лице - контролър и дава право на пътника да продължи пътуването си със същото превозно средство; 2. при слизване на нередовния пътник, последният заплаща стойността на картата на спирката.

Поведението на сочения за нарушител, е квалифицирано като осъществило състава на чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 46, ал. 1 и чл. 47, ал. 1 от НРУПОГТТСО и административнонаказателната му отговорност е ангажирана на основание чл. 48 от НРУПОГТТСО.

Настоящата инстанция обратно на изводите в проверявания съдебен акт, намира че е налице неяснота на административното обвинение. Както в АУАН, така и в НП, е посочено, че с поведението си пътникът е нарушил чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НРУПОГТТСО, които са свързани с различни задължения на пътуващите в градския транспорт, а именно: т. 1 - да притежават редовен превозен документ при превоза и при слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; т. 2. да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани електронни карти да показват документ за самоличност при поискване и т. 3. при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците, да слязат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на акт за установяване на административно нарушение.

В случая, както в АУАН, така и в НП, като нарушени са посочени и трите хипотези от посочената разпоредба на Наредбата, докато при словесното описание на нарушението е посочено, че пътникът не притежава редовен превозен документ и отказва да закупи карта. Това обстоятелство създава и неяснота за какво точно действие или бездействие лицето е санкционирано, което представлява неспазване разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Отделно от това, както бе посочено по-горе, с текстовата част на АУАН и НП е вменено едно нарушение, а цифрово, са вменени поне две – чл. 18, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НРУПОГТТСО. По този начин за санкционираното лице е невъзможно да разбере колко и кои нарушения му се вменяват, съответно да ангажира адекватно защитата си. Ако са две вменените нарушения, има и нарушение на чл. 18 от ЗАНН, доколкото е определено едно наказание и не става ясно за кое точно нарушение е определеното наказание и защо. Неправилно, първоинстанционният съд не е констатирал това съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като последното накърнява правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице.

С оглед горното, съдът намира, че са налице касационни основания за отмяна на решението на СРС и отмяна на процесното НП. / В този см. Р.№ 7061/22г. по КАНД № 6997/22г. на АССГ и др./

Касаторът претендира сторените по делото разноски. Видно от приложения по първоинстанционното дело договор за правна защита касаторът е заплатил адвокатско възнаграждение в размер на 50 лева, изцяло, в брой. Пред настоящата инстанция не са ангажирани доказателства за направени разноски. Ето защо, в тежест на ответника по касация следва да бъдат възложени разноски в посочения по –горе размер.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. -касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1373 от 23.03.2023г., постановено по НАХД № 12924/2021г. по описа на Софийски районен съд.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 360375/30.05.2019г., издадено от Заместник-кмет на Столична община.

ОСЪЖДА Столична община ДА ЗАПЛАТИ на З. И. П. Д. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] сторените по делото разноси в размер на 50 / петдесет / лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: